معنای استمرار در مادهی «صلاة»

خب، ایشان بهمعنای «ثناء جمیل» گرفتهاند. در جلسهی قبل عرض کردیم که در کنار معنای «ثناء جمیل» که ثناء هم بهمعنای تحیة و ... باشد، محتملات دیگری هم هست. خلاصهٔ آن حرفها، این شد: مادهی «صلو» و «صلی» در اصل صاد و لام، در اشتقاق کبیر با کلمات دیگری شریک است و شاید در اصل کلماتی که صاد و لام هست، یک جور معنای استمرار باشد. اما در خصوص «صلو» و «صلی»، واو استمرار بهسوی علو میبرد، یاء استمرار را بهسوی سفل میبرد. «في ﴿لدِّكْرِ الْأَسْفَلِ مِنْ﴾ [1]؛ بهسوی سفل میبرد؛ پایین رفتن. «وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ» [2]، «ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ» [3]، «صلّوه» نه یعنی بالا ببرندش. یعنی یک پایین ببریدش. اما در «صلو»، واو برای بالا رفتن است. «صلّوا» یعنی استمراری بهسوی بالا. این یک نکته بود. ادامهی آن و نکتهی دوم که الآن روی آن خیلی عنایت دارم، این است ... .

شاگرد: معنای استمرار از چه بابی بود؟

استاد: در صاد و لام بود. عرض کردم در «وَلی»، «یلی»، از اینکه پشت سر آن در بیایید، یک نحو دنبالهدار شدن است. در «صاد» هم صفیر بود. نحو طبع صوتش بهمعنای چیزی بود که میتواند امتداد داشته باشد. این ذوقیاتی است که باید دید چقدرش درست در میآید. من تنها اشاره میکنم برای تشحیذ ذهن شریف شما، هر کجا ممکن است سر نخی برای مطالب درست باشد، ادامه دهید.

---

[1]. النساء، آیهی ۱۴۵.

[2]. الواقعة، آیهی ۹۴.

[3]. الحاقة، آیهی ۳۱.

بازبینی #2
ایجاد شده 22 ژوئن 2024 13:30:32 توسط ... .
به روزرسانی شده 22 ژوئن 2024 15:02:37 توسط ... .